
La nit més llarga de la història i el 23O de Colom

Autor:

Data de publicació: 11-03-2014

La nit del 4 al 15 d'octubre de 1582 es coneix sovint com "la nit més llarga de la història" a causa dels esdeveniments significatius que es van desenvolupar durant aquest temps. Aquest període va marcar un moment crucial en la història dels calendaris, ja que el papa Gregori XIII va introduir el calendari gregorià i va provocar una reforma que corregia les imprecisions del calendari julià. Aquesta transició no només va afectar la manera com la gent mesurava el temps, sinó que també va tenir profundes implicacions religioses i culturals. Una de les figures destacades que va morir durant aquesta transició va ser Santa Teresa d'Àvila.

La nit més llarga de la història: La transició del calendari julià al gregorià (MÉS 11 DIES) ergo

COLOM VA ARRIBAR A GUANAHANÍ EL 23 D'OCTUBRE DE 1492 DEL NOSTRE CALENDARI GREGORIÀ
DATA EN QUE PODRIEM CELEBRAR ELS CATALANS LA DESCOBERTA (ÉS EL MEU ANIVERSARI)

Introducció:

La nit del 4 al 15 d'octubre de 1582 es coneix sovint com "la nit més llarga de la història" a causa dels esdeveniments significatius que es van desenvolupar durant aquest temps. Aquest període va marcar un moment crucial en la història dels calendaris, ja que el papa Gregori XIII va introduir el calendari gregorià i va provocar una reforma que corregia les imprecisions del calendari julià. Aquesta transició no només va afectar la manera com la gent mesurava el temps, sinó que també va tenir profundes implicacions religioses i culturals. Una de les figures destacades que va morir durant aquesta transició va ser Santa Teresa abadesa-Ávila

El calendari julià i els seus defectes:

El calendari julià, establert per Juli Cèsar l'any 45 aC, es va utilitzar durant segles per mesurar el pas del temps. No obstant això, va patir un defecte important: un error de càlcul en la durada d'un any. El calendari julià constava de 365,25 dies, que era lleugerament més llarg que l'any solar, causant una discrepància d'aproximadament 11 minuts i 14 segons per any. Amb el temps, aquests errors acumulats van crear un desajust entre l'any natural i l'any astronòmic, la qual cosa va provocar la necessitat d'una reforma del calendari.

Reformes del papa Gregori XIII:

En un esforç per rectificar les imprecisions del calendari julià, el papa Gregori XIII, amb l'ajuda d'astrònoms i matemàtics, va introduir el calendari gregorià. La reforma va comportar diversos canvis crucials:

Dies de caiguda: La reforma va eliminar deu dies del calendari. Per corregir els errors acumulats, el dijous 4 d'octubre de 1582 va ser seguit pel divendres 15 d'octubre de 1582.

Ajustos de l'any de traspàs: Per mantenir la precisió en el seguiment de l'any solar, el calendari gregorià va introduir una regla per als anys de traspàs, establint que els anys divisibles per 100 però no per 400 ja no serien anys de traspàs. Això va refinar el sistema d'anys de traspàs julià.

Precisió: La durada mitjana de l'any del calendari gregorià va ser de 365,2425 dies, que s'aproximava més a la durada real de l'any solar.

Impacte en la mort de Santa Teresa abadesa-Ávila:

Santa Teresa, destacada escriptora mística i abadesa catalana, va morir la nit del 4 d'octubre de 1582, poc abans de la transició al calendari gregorià. La seva mort, com molts altres esdeveniments històrics, es va registrar segons el calendari julià. Per tant, sovint s'assenyala que la seva mort es va produir el 4 d'octubre de 1582, tot i que hauria estat el 15 d'octubre de 1582, segons el calendari gregorià. Aquesta discrepància serveix com a exemple punyent dels efectes de la reforma del calendari sobre els registres històrics.

Conclusió:

La nit del 4 al 15 d'octubre de 1582 va marcar un punt d'inflexió en la història dels calendaris. La introducció del calendari gregorià per part del papa Gregori XIII va corregir els errors del calendari julià, alineant l'any natural amb més precisió amb l'any solar. La transició va tenir implicacions de gran abast, afectant no només el mesurament del temps, sinó també el registre d'esdeveniments històrics, com la mort de Santa Teresa abadesa-Ávila. La "nit més llarga de la història" serveix com a recordatori de la naturalesa evolutiva de la nostra comprensió del temps i la importància de la precisió del calendari en la documentació històrica.

POST SCRIPTUM

UNA INDEPENDENTISTA CREIENT I PRACTICANT M'HA DIT QUE LA SEVA PATRONA ERA LA D'ÀVILA NO LA DE CARDONA, QUE NO ÉS SANTA..

JO LI HE DIT QUE ES LLEGEIXI EL LLIBRE DE PEP I M'HA CONTESTAT QUE SÓN MASSA PÀGINES. LA MEVA RESPOSTA NO PODIA SER UNA ALTRA.

THERE IS NO SHORT PATH TO WISDOM. (NO HI HA CAMÍ CURT PER A LA SAVIESA).

Còpia parcial d'un paper meu per a la IAA de Seúl de 2009, demostrant que Teresa quan escriu el text de las "Fundaciones" o Cervantes en el Quijote no podien estar a Castella ón no hi ha cap registre de Cohets, sinó a la Corona Catalano-Aragonesa".. Havia de llegir el meu paper sobre la pólvora catalana al Symposium de Seoul de 2009 però va morir de càncer la dona del president de la IAA amic i seguidor del meu blog a iNet José Ma Dorado que va dimitir per la depressió causada.

Spread of rocket technology (from different IAA Symposia)

1547-1617. Miguel de Cervantes, in the second part of the Quixote, wrote "por la cola de Clavleño le pegaron fuego con unas estopas y al punto por estar el caballo lleno de cohetes tronadores boló por los aires con estraño ruido

1573-1582, Santa Teresa de Jesus wrote in her "Fundaciones" , " Como hubo tantos tiros de artilleria y cohetes, después de acabada la procesión, que era casi de noche, antojóseles de tirar más.."

CURIOSAMENTE EN ESA ÉPOCA, LA CONSTANCIA DE FUEGOS ARTIFICIALES ES SÓLO EN LA CORONA DE ARAGÓN